

Sikhallsstugan 50 år

1954-2004

- seglarhistoria i ord och bild -

Utgiven av Vänersborgs Segelsällskap

Seglarlegendarer och sikhallsvänner: Fr. v Olle Ekholm, Lars Larsson, Karl-Erik Johansson "Kalle Brottarn", Karl-Erik Johansson, Gösta Eriksson, Sune "Bagarn" Gustafsson, Gunnar "Sülen" Erlandsson, Ingvar "Storegus" Gustafsson och Hugo Johansson. Bakom kameran står Åke "Untas" Eriksson.

Seglarstugan i Sikhall har i 50 år varit en central plats för alla seglarvänner i Vänersborg och för segelturister. Det var några pionjärer, med Olle Ekholm i spetsen som drog igång arbetet mot slutet av 40-talet. Sedan dess har många entusiaster, ingen nämnd och ingen glömd, byggt ut, renoverat, och förbättrat. Seglarstugan i Sikhall är ett myckert vackert exempel på det bästa med svensk idrottsrörelse, nämligen energi och idealitet.

Vi har haft mycket roligt när vi har bläddrat igenom fotoalbum och klippböcker, och lyssnat till alla dråpliga och dramatiska händelser som passerat genom åren. Vi hoppas att du får lika roligt när du läser denna lilla jubileumsskrift.

Vänersborg 2004-04-06

Bo-Göran Carlsson
Åke Eriksson
Tommy Feldt
Lasse Holm
Jan Johansson
Håkan Lind

Seglarstugan byggs åren 1946-1954

Mot slutet av fyrtioalet växte en önskan fram i Vänersborgs Segelsällskap om ett klubbhus att vara i.

Sikhall var sedan länge en träffpunkt för seglare, man lade till vid en gamla stenbryggan och träffades uppe hos Kerstin i Sommarserveringen. Hos Kerstin drack man kaffe, åt wienerbröd, ordnade kräftskivor. Kerstin var som en mamma och husmor för generationer av seglare och serveringen fungerade nästan som ett klubbhus. Olle Ekholm var ordförande då, och han började driva frågan om ett eget klubbhus. Segelsällskapet hade dåligt ställt men tack var att klubben fick behålla utlottningsbåtar två år i rad så fick man en bättre kassa till ett startkapital. VSS fick ett

hus av kommunen, ett uthus som hade tillhört Vänersborgs Tändsticksfabrik. Byggnaden innehöll mängder av bra virke och man ägnade flera år åt att försiktigt riva huset och forsla virket upp till Sikhall.

– Det var mängder av gubbar som hjälpte till, berättar Åke "Untas" Eriksson. Det kunde vara 20-25 personer varje kväll och vi hade mycket skoj under tiden. Vi stötte på ett "hemligt" rum på andra våningen och där visade det sig att nazisterna hade haft sitt tillhåll. Här fanns en massa gamla tyska böcker och en stor flagga med hakkorset på som man hade tänkt sig att hänga upp på residenset när segern var vunnen. Den flaggan använde vi som dörrmatta!

Virket till stugan kom från ett hus som tillhört Tändstickfabriken. På bilden bl. a Åke Carlsson och Åke "Foggel" Erlandsson.

I avtalet med fastighetsägaren ingick skyldighet att bygga en brygga. Här jobbar bl.a Åke Carlsson, A F Gustafsson, Sune Gustafsson, Gunnar Essenholm och Gunnar Erlandsson med att bygga stenkistor.

Den 5 september

1954 invigdes Vänersborgs Segelsällskap sitt klubbhus, i Sikhall,

med närvaro av:

Oscar Andersson Elva Andersson
 G. Olén Uwe Olén
 Oscar Johansson Elin Johansson
 A. F. Gustafson Astrid Gustafson
 Sune Holm Rina Holm

Lari Polme Monica Johansson
 Margit Holm Hellet Holm
 Lars Erik Holm
 Karin Johansson Evert Johansson
 Jan Johansson Bo Johansson
 Stig Ing Lina Ing
 Edmilla Åke Eriksson
 Hugo Johansson Bert Johansson
 Bengt Johansson
 Sten Johansson Lilla Johansson
 Lasse Holm Rina Holm
 Evert Holm Bert Holm
 Evert Holm Bert Holm

Vi körde upp virket med lastbilar från Granströms, en var så gammal att man fick sitta och hålla i dörrarna så att man inte for ut. Kylarvattnet rann rakt igenom så att vi fick stanna längs sikhallvägen och ta vatten i bäckar för att fylla på. Bland dom som hjälpte till att forsla gubbar märks bagaremästare A F Gustafsson, far till Sune Gustafsson, som ställde bageriets fordon till förfogande. Under tiden hade Olle Ekholm förhandlat fram ett arrendekontrakt med markägaren Gustaf Nilsson. Nilsson kallades för Godsägaren, det var viktigt att hålla sig på god fot med honom.

Olle Ekholm ritade stugan, ordnade med byggnadstillstånd och drev på sina kamrater så att arbetet kunde fortsätta. Efter det att huset på Östra Vägen hade blivit färdigrivet så uppstod en liten paus i arbetet men Ekholm ställde ultimatum på våren 1950: ställer ni inte upp nu så struntar vi i det! Ett gäng avbröt då vårutrustningen på sina båtar och satte igång med att jobba dag och natt med att bygga. Detta var kärntruppen Åke "Untas" Eriksson, Stig "Nappe" Nordberg, Karl-Erik "Brottarn" Johansson och Olle Ekholm. Efter några månader var stommen rest och takstolarna på plats. På försommaren kom allt fler båtar upp till Sikhall och snart var 20-25 personer på nytt i full färd med att mura, snickra och måla! Arrendeavtalet skrevs på 49 år med rätt till förlängning. Arrendeavgiften på 100 kronor skulle betalas i januari varje år, det var Nilsson mycket noga med. Avgiften höjdes till 150 kronor senare 200 kronor och flera år senare upptäcktes vid ett årsmöte att kassören hade glömt att betala arrendet i tre års tid. Panik utbröt, vad skulle Nilsson

Grabbar i vårstädningen: Håkan Jonsson, Hans Johansson, Claes-Göran Henningson, Roland Jonsson, Lasse Holm, Eje Almhage m. fl..

Rune Carlstein med penseln i högsta hugg.

Gunnar Emanuel Doris Larsson
 Lasse Gustafsson Doris Gustafsson
 Hilda Eriksdottir Gunnar Eriksdottir
 Edith Eriksson
 Julia Gustafsson Raimo Eriksson
 Rikard Andersson Gösta Eriksson
 Eva Rötter-Göstrand Jöns Nilsson
 Ingvald Karlsson Gösta Nilsson
 Ingegård Johansson Rikard Johansson
 Hans Johansson Bert Karlsson
 Elov Andersson
 Med regelbundenhet
 H. W. Andersson 1/2 År
 den 10/10/1951

Arrendekontrakt.

Jag Gustaf Nilsson, ägare till fastigheten 1/48 mantal Sikkhall i Gestads socken, upplåter härmed till Vänersborgs Segelsällskap under myttjanderätt på en tid av fyrtionio (49) år från och med den 1 januari 1951 av denna min hemmansdel omkring 800 kvadratmeter av den holme (morra delen), som åden av förste lantmätaren J.E. Gyllenspetz karta av år 1885 betecknats med 124 av ågofiguren C. på följande villkor:

- 1) I årligt avgift betalar Sällskapet till jordägaren 100 kronor, den 1 januari årligen, allt i förskott.
- 2) Det till Sällskapet upplåtna området skall utstakas med tydliga ränmärken.
- 3) Sällskapet ~~äger rätt~~ ^{skall} att i vattnet utanför holmen utbygga en båthamn, avsedd att endast användas för sällskapets båtar, ej för s.k. passagerarbåtar i reguljär trafik.
- 4) De vid myttjanderättstidens slut å området befintliga byggnader ävensom i vattnet uppförda anläggningar får Sällskapet fritt bortföra eller sälja, med tillägg, att jordägaren i först hand får inköpa d.s.
- 5) Sällskapet äger rätt att utan jordägarens hörande till säkerhet för detta avtals bestånd erhålla inteckning i fastigheter.
- 6) Sällskapet äger rätt att beträda jordägarens mark för att landvägen komma till det arrenderade området.
- 7) Sällskapet förbehåller sig rätt att efter den avtalade tidens utgång förlänga avtalet på ytterligare fyrtionio (49) år.

Vänersborg den 15/4/1951

G. Nilsson

Jordägare.

För Vänersborgs Segelsällskap:

Rune Carlstein Lasse Gustafsson

säga? Två förhandlare utsågs, Åke Eriksson och Herbert Holm, som åkte upp till Gustaf Nilsson för att ställa allt tillrätta. Efter en del diplomati och utdelande av medhavda gåvor så fick man betalt 600 kronor som man var skyldig. När man skulle gå så ropade Nilsson plötsligt: Hallå där, det var en sak till! Modet sjönk hos segelsällskapets förhandlare, nu skulle väl Nilsson säga upp kontraktet på grund av kontraktsbrott.

- Jag vill bara säga det att i skall hälsa kassören att vi går tillbaka till 150 kronor om året men då skall han se till att betala varje år.

Vid återkomsten till kamraterna i stan så gjorde Herbert Holm stort nummer av denna berättelse och höll alla på sträckbänken in i det sista, var vi vräkta eller inte, tills de förlösande orden kom: Vi får stanna och hyran är sänkt! I det ursprungliga kontraktet hade Nilsson noga sett till att VSS skulle se till att bygga en egen brygga. Så samtidigt som man började bygga huset så anlade man stenkar och byggde brygga norr om den gamla stenbryggan. I början på 50-talet så tog Gösta Eriksson över efter Olle Ekholm som ansvarig för bygget. Gösta Eriksson var skolvaktmästare, och de gamla bänkarna som stod på verandan kommer från

hans skola, Södra skolan. Vid invigningen år 1954 skrev följande personer i gästboken. 25 år senare var det dags att friköpa tomten, Nilsson skulle sälja gården och han ville att segelsällskapet skulle köpa. 50000 kronor ville han ha, ett bra pris men mycket pengar för en fattig förening. Dåvarande kassören Rune Carlstein var inte så förtjust i att ta lån utan föreslog att man skulle försöka samla in pengar från i första hand medlemmarna. Man började med att begära 1000 kronor per medlem och fick in 7-8000 kronor på det viset. Sedan släppte man lite i hemlighet in möjligheten att lägga 800, 600, 100 kronor, ja så småningom kunde man lägga 10 kronor för att vara med och visa sin goda vilja. Så småningom hade man samlat in drygt 35 000 kronor och behövde bara ta lån på resten. Under åren har flera gånger avlöst varandra med att ansvara för huset, göra förbättringar och underhålla. Allt arbete har varit ideellt och klubben har alltid haft duktiga hantverkare och energiska entusiaster i sina led. Stugan var klädd i trä från början men när eternitskivorna kom på modet så lockades man av möjligheten att få ett helt underhållsfritt hus som skulle hålla in i evigheten. Så blev det inte riktigt utan 15 år senare kläddes huset åter om i trä.

Underhåll och moderniseringar

Flitiga händer har underhållit och bättrat på stugan. Dansbanan byggs ut av bl. a. Gunnar Samuelsson, Bo-Göran Carlsson och Alf Svensson.

Seglarstugan har under de femtio åren vårdats ömt av medlemmarna. Under 10-årsperioder har spontana gäng bildats och drivit diverse projekt. Mot slutet av 50-talet kläddes stugan med eternitplattor. Spisen murades upp framt 1964, tegelsten och murbruk forslades i bagageluckan på medlemmarnas bilar och Holger Johansson stod för murarkunskaperna.

I mitten på 70-talet byggdes möbler, golven slipades om, panel kom upp i taket, köket flyttades. Så småningom kläddes stugan in med trä igen, eterniten sitter fortfarande kvar under träet! Ladugården bakom stugan revs, vattentoaletter och tvättrum byggdes bland annat för att kunna ge service åt turister som har hittat till Sikkhall i allt större skaror.

Bryggprojekten har avlöst varann, bryggan och dansbanan har vuxit undan för undan.

Segelsällskapet har varit mycket lyckligt lottade med tillgång till kunniga och energiska medlemmar som tagit itu med stora och krävande projekt helt på ideell basis, på semester och andra lediga stunder.

Göran Svensson och Pelle Olsson bättrar på färgen.

Sven Persson t v eldar bråte vid gamla dasset.

Ibland får man ta igen sig: Johan Svensson, Alf Svensson, Angelou Larsen, Janne Trotzig, Gunnar Samuelsson, Bo-Göran Carlsson, Rune Carlstein, Mikael Roos och Tadeusz "Julle" Jurek

Stefan Josefsson gör rent staket med högtryckstvätten

Fest på dansbanan när stugan fyller 25 år.

Vintern 2000 kunde blivit ödesdiger för brygga och stuga. Översvämningen vållade skador men katastrofen uteblev.

Inom klubben finns händigt folk som kan svetsa, snickra, dra det elektriska och t.o.m dyka.

Seglarlägren

VSS har haft en stor och framgångsrik flotta av OK-jollar.

Utdrag ur ELA 1960: "Vänersborgs Segelsällskap har tagit ett synnerligen lovvärt initiativ för att ge ungdomen en sund och hårdande sysselsättning. Sällskapet har nämligen startat en omfattande propaganda för ungdomssegling och som ett led i denna har ett tre dagars läger under den gångna veckan varit arrangerad å Sikhall. Läget blev en fullträff både vad vädret och arrangemangen beträffar. Närmare ett 25-tal ungdomar –glädjande nog även några flickor – har fått undervisning i seglandets konst och under ett dussin småtävlingar fått prova på sjömanslivet."

Under dagarna anordnades "landskamp" med följande prislista: 1. Finland, rorsman Stig Dahlov 2. Sverige, rorsman Jan Johansson 3. Norge, rorsman Lasse Holm 4. Frankrike, rorsman Tom Andersson 5. Danmark, Yngve Larsson 6. England, Jan Filipsson.

Arne Mårtensson med kusinen Lena Hallonqvist, framgångsrika seglare på lägertävlingarna, här i GKSS-ekan Toker.

Seglarungdomar kallades påfallande ofta för "käckä" i tidiga referat i ELA. Här syns några av Sällskapet egna båtar Butter, Toker och Glader på kappsegling i Sikhallbukten. I ledningen Lars Salonsens båt.

Tryckningen av detta häfte har sponsrats av:

